

เยาวชนรุ่นใหม่กับรัฐบาลไทยยุค New Normal*
THE YOUNG GENERATION WITH THE THAI GOVERNMENT
IN THE NEW NORMAL ERA

พระมหานิรุต ญาณวุฑฺโฒ, พระมหาอภิวัชร อภิวัชฺโรวโร
Phramaha Nirut Yannawuttho, Phramaha Apiwat Abhivajjaro
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
E-mail: note202019@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มุ่งนำเสนอความหมายของชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) รัฐบาลไทยยุค New Normal เยาวชนคนรุ่นใหม่ การแสดงออกของเยาวชน และทางออกของเยาวชนกับรัฐบาลไทยยุค New Normal ทั้งนี้เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในประเทศไทย ส่งผลให้รูปแบบการดำเนินชีวิตของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไป รัฐบาลได้เตรียมจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการบริหารงานภาครัฐในยุค New Normal ขณะที่กลุ่มเยาวชนมองว่าการบริหารงานจัดการของรัฐบาลไม่มีประสิทธิภาพ เยาวชนจำนวนไม่น้อยได้รับผลกระทบจากโรคโควิด-19 ทั้งด้านการการศึกษา เศรษฐกิจของครอบครัว และความกังวลเรื่องการทำงานเมื่อศึกษาจบ อีกทั้งยังรับรู้ข่าวลือข่าวสารทางโลกออนไลน์ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการบริหารงานของรัฐบาล โครงสร้างการบริหารที่เอื้อประโยชน์ให้คนบางกลุ่ม ความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศ การจำกัดสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ทำให้เยาวชนมีความเคลือบแคลงสงสัยและไม่พอใจจึงลุกขึ้นเรียกร้องเพื่อให้รัฐบาลมองเห็นถึงปัญหาที่แท้จริง แต่รัฐบาลไม่สนใจรับฟังกลับมองว่าไม่ใช่เรื่องของเด็ก และเลือกที่จะไม่สนใจ จึงเกิดการชุมนุมที่แตกต่างไปจากในอดีต โดยผู้ชุมนุมส่วนใหญ่คือเด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา ใช้การสื่อสารผ่านทางโซเชียลมีเดียเป็นหลักโดยมุ่งหวังให้สังคมและประเทศมีการพัฒนา ดังนั้นรัฐบาลควรมีแนวทางปรับปรุงพัฒนาการบริหารใหม่เพื่อให้เยาวชนคนรุ่นใหม่เชื่อมั่นไว้วางใจเลือกเป็นแบบอย่างที่ดีเมื่อเยาวชนเติบโตขึ้นจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

คำสำคัญ: เยาวชน; รัฐบาล; นิวนอร์มัล

Abstract

This article aimed to present the meaning of New Normal, Thai government in the New Normal era, young generation, expression of youth, and the solution of youth with the Thai government in the New Normal era. This is because of the epidemic situation of COVID-19 in Thailand causing the lifestyle of people in society to change. The government has prepared activities to promote government administration in the New Normal era, while young groups viewed that government administration was ineffective. Not many youths were affected by COVID-19 in many aspects such as education, family economy, and concerns about work after graduation. They also received news and information online, whether it was government administration, administrative structure that favored certain groups, inequality of the people in the country, and restricts of the right to freedom of expression. This caused the youth to have doubts and dissatisfaction, so they rose up and demanded the government to see the real problem. But the government didn't listen to them. Instead, it was not a child's issue and ignored it. There was a protest that was different from the past. The majority of protesters were children, youths, students, using social media communication mainly aimed for society and country development. Therefore, the government should have a way to improve the development of new administration to make the new generation trust and choose a good role model so that when the youths grow up they will be the important forces in the development of the nation.

Keywords: Young Generation; Government; New Normal

บทนำ

หลักการพื้นฐานในรัฐประชาธิปไตยจะประกอบด้วยหลักนิติรัฐและหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยผ่านสภาผู้แทนราษฎร โดยหลักนิติรัฐมีอำนาจอธิปไตยซึ่งเป็นอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ อำนาจอธิปไตยแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ อำนาจอธิปไตย อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ เป็นการแบ่งองค์กรผู้ใช้อำนาจอธิปไตยออกจากกันให้มีอิสระในการใช้อำนาจของตนภายใต้การตรวจสอบถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกันเพื่อไม่ให้เกิดการใช้อำนาจตามอำเภอใจ และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ซึ่งการใช้อำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินตามหลักการแบ่งอำนาจ รัฐบาลมีหน้าที่ตามภารกิจของรัฐในการรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยของชาติ การกำหนดนโยบายการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม

วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งการเจริญสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ (สุชาติา เรื่องแสงทองกุล, 2560) อย่างไรก็ตามการบริหารของรัฐบาลต้องอยู่ภายใต้การตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมาย ศาลมีหน้าที่ชี้ขาดและมีอำนาจในการจำกัดอำนาจบริหารอีกทั้งมีความเป็นอิสระในการพิจารณา คดีโดยไม่อยู่ภายใต้อำนาจใด

จากสถานการณ์โควิด-19 ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปลายปี 2562-ปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา ทำให้วิถีการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชนเกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งการระบาดในช่วงแรกยังไม่มียุทธศาสตร์ป้องกันและยารักษา รัฐบาลพยายามจัดการปัญหาและหาทางออกไม่ว่าจะเป็นการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 มีผลวันที่ 26 มีนาคม 2563 มีการนำใช้มาตรการต่างๆ มาบังคับใช้ควบคุม ประกาศ สั่งห้าม หรือ จำกัดกิจกรรมที่มีความเสี่ยง ควบคุมการเข้า-ออก ระหว่างประเทศ และการเคลื่อนย้าย ประชากรข้ามจังหวัด มีการควบคุมการใช้นานพาทนะ เส้นทางจราจร การควบคุมสินค้า เวชภัณฑ์ และการให้ประชาชนสวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้า เจลแอลกอฮอล์ล้างมือ จัดให้มีการตั้งศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) หรือ ศบค. โดยกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งจัดตั้งศูนย์อำนวยการและประสานงานการเฝ้าระวังและการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) กระทรวงมหาดไทย (ศบค.มท.) และมีคำสั่งให้จังหวัดต่างๆ ดำเนินการตั้งศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรค (ศปก.) ศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคจังหวัด (ศปก.จ.) ศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอ (ศปก.อ.) และศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคตำบล (ศปก.ต.) และศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคเทศบาลนคร/เทศบาลเมือง (ศปก.ทน./ศปก.ทม.) ให้ทำหน้าที่กำกับดูแลและติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรการป้องกันโรคในพื้นที่โดยเคร่งครัด (สรายุทธ แก้วกุลปรีชา, 2564) นอกจากนี้ รัฐบาลได้ออกมาตรการเพื่อรองรับสถานการณ์ ได้แก่ 1) มาตรการด้านการควบคุมโรค เช่น การเพิ่มระยะห่างทางกายภาพ การลดความหนาแน่นของชุมชน การกักโรคการตามรอยโรค การแยกโรค 2) มาตรการด้านการจัดการทรัพยากรในระบบสาธารณสุขเพื่อรองรับผู้ป่วย เช่น การเตรียมความพร้อมของระบบบริการทางการแพทย์ บุคลากร สถานพยาบาล และอุปกรณ์ที่จำเป็น 3) มาตรการเยียวยาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการระบาดใหญ่ของโควิด-19 เช่น การเยียวยาผู้ที่เกิดการเจ็บป่วยและการเสียชีวิต และ 4) มาตรการเยียวยาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมจากนโยบายการควบคุมโรค รัฐบาลพยายามจัดการสถานการณ์การแพร่ระบาดด้วยการกระจายอำนาจการทำงานออกไปทุกภาคส่วนเพื่อให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ และหามาตรการรองรับให้แก่ประชาชน ถือได้ว่าเป็นช่วงที่ประชาชนเกิดความตระหนกกังวลกับโรคโควิด-19 และมีความสับสนต่อคำสั่งต่าง ๆ ของรัฐบาลที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา รวมถึงการบริหารจัดการวัคซีนโควิด-19 ผิดพลาด การบริหารจัดการรักษาพยาบาลผู้ติดเชื้อที่ไม่มีประสิทธิภาพ การรักษาพยาบาลเกิดความเหลื่อมล้ำไม่เท่าเทียมกัน ประชาชนเกิดความไม่

พอใจมีการชุมนุมเรียกร้องให้รัฐบาลรับผิดชอบต่อการบริหารงาน สิ่งที่น่าสนใจในการชุมนุมคือ ช่วงวัยของผู้ชุมนุมโดยส่วนมากจะเป็นเยาวชนตั้งแต่ระดับมัธยมถึงระดับมหาวิทยาลัย เช่น แฟลชม็อบที่ต้องการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับปี 2560 เพราะเห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ร่างโดยคนกลุ่มหนึ่งที่ประชาชนไม่ได้เลือกมีการใช้อำนาจรัฐปิดเสียงผู้ไม่เห็นด้วย และต่อมารัฐธรรมนูญนี้ก็ถูกใช้เป็นเครื่องมือปิดเสียงพรรคการเมืองฝ่ายค้านอีกด้วย หรือการแสดงความคิดเห็นผ่านทางโซเชียลมีเดีย เฟสบุ๊คเยาวชนปลดแอกที่มีข้อเรียกร้องต่อรัฐบาล 3 ข้อ โดยมีใจความสำคัญเกี่ยวกับการเรียกร้องให้ยุบสภา ยุติคุกคามประชาชน และร่างรัฐธรรมนูญใหม่แทนฉบับปี พ.ศ. 2560 ภายหลังเหตุการณ์ลูกลามเป็นการชุมนุมแบบใช้ความรุนแรงมีชื่อเรียกว่า ม็อบดินแดงที่ต้องการขับไล่นายกรัฐมนตรีเนื่องจากครอบครัวยังได้รับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจจากการบริหารงานของรัฐบาลโดยตรง

ทั้งหมดนี้เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าเยาวชนไทยในมีความกังวลใจต่อการฝากอนาคตไว้ภายใต้การบริหารประเทศของรัฐบาลและต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีในสังคม อีกทั้งยังต้องการให้รัฐบาลรับฟังความคิดเห็นของตนในฐานะเป็นพลเมืองในประเทศ เพราะสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 จะทำให้วิถีการใช้ชีวิตเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมทำให้เกิด “New Normal” หรือ “ความปกติใหม่” ที่เยาวชนจะต้องเผชิญจนกระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่ มีหน้าที่การงานเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ บทความนี้ผู้เขียนจึงขอเสนอความหมายของชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) รัฐบาลไทยยุค New Normal เยาวชนคนรุ่นใหม่ การแสดงออกของเยาวชน และทางออกของเยาวชนกับรัฐบาลไทยยุค New Normal เพื่อให้เห็นภาพว่าเยาวชนของมออนาคตที่จะต้องเข้าสู่วิถีความปกติใหม่อย่างไร รัฐบาลสามารถบริหารงานเพื่อรองรับอนาคตของเยาวชนอย่างไรบ้าง และเสนอแนวทางการบริหารงานของรัฐบาลไทยในยุค New Normal

ความหมายของชีวิตวิถีใหม่ (New Normal)

ราชบัณฑิตยสภา (2563) ให้ความหมายคำว่า “New Normal” คือ ความปกติใหม่, ฐานวิถีชีวิตใหม่ หมายถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีต อันเนื่องจากมีบางสิ่งมากระทบจนแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่คนในสังคมคุ้นเคยอย่างเป็นปกติและเคยคาดหมายล่วงหน้าได้ ต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ที่มั่นคง ฐานรูปแบบวิถีชีวิตใหม่นี้ ประกอบด้วยวิถีคิด วิธีเรียนรู้ วิธีสื่อสาร วิธีปฏิบัติและการจัดการ การใช้ชีวิตแบบใหม่เกิดขึ้นหลังจากเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงและรุนแรงอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้มนุษย์ต้องปรับตัวเพื่อรับมือกับสถานการณ์ปัจจุบันมากกว่าจะดำรงรักษาวิถีดั้งเดิมหรือวนหาถึงอดีต

จากสถานการณ์โควิด-19 ชีวิตของคนในสังคมมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เช่น การทำงานที่บ้านประชุมผ่านระบบออนไลน์ การ

เรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ การซื้ออาหารและของใช้ผ่านเดลิเวอรี่ การทำธุรกรรมทางการเงินผ่านทางแอปพลิเคชันมือถือ ใส่หน้ากากอนามัย พกเจลหรือสเปรย์แอลกอฮอล์ งดกิจกรรมการรวมกลุ่มขนาดใหญ่ เว้นระยะห่างทางสังคม กล่าวได้ว่า ทั้งหมดนี้คือวิถีชีวิตใหม่ หรือ “New Normal” นั่นเอง วิถีชีวิตใหม่และการปรับตัวของคนไทยหลังโควิด-19 ที่เห็นได้ชัดเจนปรากฏใน 3 ด้านใหญ่ ๆ สรุปได้ดังนี้ (ทงศักดิ์ แสงสว่างวัฒนะ และคณะ, 2563)

1. ด้านการงาน จากสถานการณ์การแพร่ระบาดทำให้ต้องปรับเปลี่ยนวิธีทำงานด้วยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประหยัดต้นทุนมากขึ้น เช่น การทำงานโดยประชุมผ่านแอปพลิเคชัน Zoom การรับส่งงานเอกสารด้วย Google doc ทำให้ไม่เสียเวลาในการเดินทางและยังเป็นการลดการแพร่กระจายเชื้อได้อีกด้วย

2. ด้านการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนรู้ของเด็กนักเรียนเปลี่ยนแปลงไป เกิดช่องทางการเรียนรู้แบบใหม่ มีการพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนการสอนทั้งแบบออนไลน์และถ่ายทอดสดผ่านทางโทรทัศน์ มีระบบการรับส่งงานทางออนไลน์ รวมถึงคลิปวิดีโอสื่อการเรียนการสอน เด็กและเยาวชนจะต้องจัดหาอุปกรณ์และฝึกทักษะการใช้งานเทคโนโลยี การเรียนการสอนในห้องเรียนปกติจะถูกปรับเปลี่ยนเป็นการเรียนรู้ ค้นหาคำตอบด้วยตนเองและสามารถคิดวิเคราะห์ วิพากษ์ อย่างสร้างสรรค์

3. ด้านธุรกิจ ผู้ประกอบการธุรกิจจะปรับตัวมองหากลุ่มตลาดใหม่และวิธีการตลาดแบบใหม่ เพราะสถานการณ์โควิด-19 ทำให้ความต้องการของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไป เช่น ธุรกิจแฟชั่นจะเน้นการตลาดแบบออนไลน์ ธุรกิจร้านอาหารจะขายผ่านแพลตฟอร์มเดลิเวอรี่ ห้างสรรพสินค้าเพิ่มช่องทางการขายผ่านออนไลน์ ธุรกิจธนาคารจะมีการพัฒนาแพลตฟอร์มการใช้งานผ่านระบบดิจิทัล

สรุปได้ว่า วิถีชีวิตใหม่ หรือ “New Normal” เกิดจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิต ทำให้รูปแบบการดำเนินชีวิตของคนในสังคมเปลี่ยนแปลง ต้องสวมหน้ากากอนามัยตลอดเวลา พกเจลแอลกอฮอล์ เว้นระยะห่างทางสังคม งดการทำกิจกรรมรวมกลุ่มและเกิดการพึ่งพาเทคโนโลยีมากขึ้นทั้ง ผู้คนทำงานผ่านทางออนไลน์ ประชุมผ่านแอปพลิเคชัน นักเรียน นักศึกษา ต้องเรียนผ่านระบบออนไลน์ ส่งงานตรวจการบ้านผ่านทางออนไลน์หรือแอปพลิเคชัน ผู้ประกอบกิจการต้องคิดค้นหาวิธีดำเนินธุรกิจโดยนำสินค้าขายผ่านแพลตฟอร์มต่างๆ คนในสังคมเกิดความคุ้นเคยเป็นวิถีการดำเนินชีวิตปกติ

รัฐบาลไทยยุค New Normal

รัฐ หมายถึง ประเทศที่มีรัฐบาลเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยเหนือประชากรภายใต้ดินแดนของตนอย่างอิสระโดยไม่ขึ้นแก่ใคร องค์ประกอบของรัฐได้แก่ 1) มีประชากรซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นเชื้อชาติเดียวกัน 2) มีดินแดนที่มีอาณาเขตแน่นอน 3) มีอำนาจอธิปไตยการปกครอง หมายถึง มีอำนาจอสูงสุดในการปกครองเป็นของตนเอง ไม่ขึ้นอยู่ภายใต้บังคับของรัฐอื่น และ 4)

มีรัฐบาลเป็นสถาบันทางการเมืองซึ่งเป็นองค์ประกอบของรัฐ มีหน้าที่หลายอย่างโดยเฉพาะการใช้อำนาจในการปกครองประเทศอย่างอิสระโดยความยินยอมของปวงชน

รัฐบาล หมายถึง คณะบุคคล หน่วยงานหรือบุคคลที่ใช้อำนาจอธิปไตยกำหนดนโยบายบริหารประเทศและนํานโยบายนั้นไปปฏิบัติให้เกิดผล ทั้งนี้รัฐบาลจะเป็นผู้ริเริ่มกำหนดกรอบหรือแนวทางการดำเนินการในการบริหารราชการแผ่นดินในรูปของนโยบายในทางรัฐศาสตร์เทียบได้กับการกำหนดนโยบายสาธารณะที่รัฐบาลตัดสินใจเลือกกระทำหรือไม่กระทำการต่างๆ เช่น การแก้ไขปัญหาที่ขัดแย้งในสังคม การนำพาสังคมไปสู่ความขัดแย้งกับสังคมอื่น การแจกจ่ายสิ่งต่างๆ ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมให้แก่สมาชิกในสังคม (Thomas, 2011) มีบทบาททั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ในประเทศชาติ

การบริหารราชการแผ่นดินภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลทำให้รัฐบาลต้องปรับเปลี่ยนวิธีการบริหารราชการให้สอดคล้องกับชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) ซึ่งมีรูปแบบการดำเนินชีวิต กิจกรรมและพฤติกรรมต่างๆ ที่แตกต่างไปจากเดิม ทั้งนี้รูปแบบการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมได้เริ่มกลายเป็นวิถีปฏิบัติและแนวทางการดำเนินชีวิตตามปกติในปัจจุบัน ในมุมมองของภาครัฐประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562)

1. แนวคิดใหม่ (New Way of Thinking) ประชาชนมีแนวคิดและทัศนคติเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการภาครัฐในยุคหลังโควิด-19 เปลี่ยนแปลงไปด้วย
2. การสื่อสารรูปแบบใหม่ (New Way of Communicating) การติดต่อสื่อสารยุคหลังโควิด-19 มุ่งเน้นความรวดเร็วตรงประเด็นและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเกิดช่องทางใหม่ในการสื่อสาร โดยเฉพาะช่องทางแบบดิจิทัลเพื่อตอบสนองต่อวิถีชีวิตแบบเว้นระยะห่างทางสังคม (Social Distancing)
3. การทำงานรูปแบบใหม่ (New Way of Working/Doing) การทำงานภาครัฐในยุคหลังโควิด-19 มุ่งเน้นผลลัพธ์มากยิ่งขึ้น ลดกระบวนการทำงานและกฎระเบียบข้อบังคับที่ไม่จำเป็นลง ปรับรูปแบบการทำงานให้มีความยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้น เช่น การทำงานนอกสถานที่ทำงาน การทำงานผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งการใช้เครื่องมือและวิธีการใหม่ๆ
4. การดำรงชีวิตแบบใหม่ (New Way of Living) ประชาชนดำเนินชีวิตแบบพึ่งพาตนเองมากขึ้น ปรับตัวได้รวดเร็วขึ้น และระมัดระวังเรื่องรายรับรายจ่ายและปัจจัยสี่สำหรับการดำรงชีวิตมากยิ่งขึ้น
5. ความคาดหวังใหม่ (New Expectation) ประชาชนคาดหวังต่อการรับบริการจากภาครัฐสูงขึ้นทั้งด้านความรวดเร็วในการรับบริการและด้านประสิทธิภาพ ด้านความคุ้มค่าและด้านความโปร่งใสตรวจสอบได้

6. วิธีใหม่ในการบรรลุเป้าหมาย (New way of Winning) ภาครัฐจำเป็นต้องคิดทบทวนและปรับกลยุทธ์การบริหารจัดการและรูปแบบการบริการภาครัฐใหม่ เพื่อตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของประชาชนที่แตกต่างไปจากเดิมได้ดียิ่งขึ้น

ชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) ทำให้ภาครัฐต้องปรับบทบาทในด้านการให้บริการ โดยภาครัฐต้องการให้เกิดความรวดเร็ว ใช้เวลาน้อย ทันต่อเหตุการณ์ มีความเป็นธรรมโปร่งใส/ตรวจสอบได้ เข้าถึงทุกกลุ่มโดยเน้นการให้บริการตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้ดียิ่งขึ้น ส่วนในด้านวิธีการบริหารจัดการภาครัฐมุ่งให้ความสำคัญกับการสร้างการมีส่วนร่วมในการทำงานระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน รวมทั้งการสร้างใจให้กับประชาชน ทั้งนี้ ภาครัฐเห็นว่าต้องเพิ่มบทบาทในการเป็นผู้นำในการร่วมคิดร่วมทำ รวมทั้งปรับกระบวนการและวิธีการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการนำเทคโนโลยีและเครื่องมือใหม่ๆ มาปรับใช้ตามความเหมาะสม และความสามารถ รัฐบาลได้เตรียมความพร้อมเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติ และรองรับผลกระทบของสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) โดยรัฐบาลได้จัดกิจกรรมที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในภาครัฐและเกิดประโยชน์ต่อประชาชน ซึ่งประกอบด้วย 1) ปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารงานและการบริการภาครัฐไปสู่ระบบดิจิทัล 2) จัดโครงสร้างองค์กรและระบบงานภาครัฐให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว และเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ 3) ปรับเปลี่ยนการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐสู่ระบบเปิดเพื่อให้ได้มาและรักษาไว้ซึ่งคนเก่งดีและมีความสามารถอย่างคล่องตัวตามหลักคุณธรรม 4) สร้างความเข้มแข็งในการบริหารราชการในระดับพื้นที่โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน 5) ขจัดอุปสรรคในการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐและการเบิกจ่ายเงินเพื่อให้เกิดความรวดเร็ว คุ่มค่า โปร่งใสปราศจากการทุจริต

สรุปได้ว่า รัฐบาลได้เตรียมความพร้อมเพื่อปรับเปลี่ยนการทำงานให้เข้ากับวิถีการดำเนินชีวิตของคนยุค New Normal โดยการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยเพื่อให้เกิดความรวดเร็ว ใช้เวลาน้อย ทันต่อเหตุการณ์ ตรวจสอบได้ จัดโครงสร้างองค์กรให้มีความยืดหยุ่นและสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน

เยาวชนคนรุ่นใหม่

จากสถิติข้อมูลประชากรในปี 2564 พบว่าประเทศไทยมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 66,171,439 คน โดยแบ่งเป็นประชากรที่มีอายุระหว่าง 0-25 ปี จำนวนทั้งหมด 19,727,487 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 29.81 จากประชากรทั้งประเทศ และพบว่าช่วงอายุ 18-25 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.81 เมื่อพิจารณาจากกลุ่มประชากรอายุ 0-25 ปี ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรทั้งประเทศ และจำนวนประชากรอายุ 0-25 ปี ในปี พ.ศ. 2564

ประเภท	จำนวน (คน)	(ร้อยละ)
ประชากรทั้งประเทศ	66,171,439	(100.00)
ประชากรอายุ 0-25 ปี	19,727,487	(29.81)
0-5 ปี	3,596,678	(18.23)
6-12 ปี	5,277,838	(26.75)
13-17 ปี	3,986,349	(20.21)
18-25 ปี	6,866,622	(34.81)

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2564)

ทั้งนี้คำนิยามของ “เยาวชน” ได้มีการกำหนดตามช่วงอายุที่แตกต่างกันไปตามบริบทของหน่วยงานองค์กรต่างๆ สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 คำนิยามของ “เยาวชน” แยกตามหน่วยงาน/องค์กร

หน่วยงาน/องค์กร	อายุ
สหประชาชาติ	15-24 ปี
พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัว	15-17 ปี
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	18-25 ปี
องค์กรยูนิเซฟ	ต่ำกว่า 18 ปี
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์	น้อยกว่า 20 ปี

ที่มา: กรุงเทพมหานคร (2563)

สำนักงานสถิติแห่งชาติให้นิยามคำว่า “เยาวชน” หมายถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี ซึ่งการกำหนดอายุของเยาวชนนี้ตามตรงกับคำแนะนำขององค์การเงินทุนสงเคราะห์เด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าเยาวชนจึงเป็นกลุ่มนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และปริญาตรี

นอกจากนี้ยังมีการแบ่งช่วงวัยตามเจเนอเรชั่น เจเนอเรชั่น (Generation) หมายถึง ชุดของเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์และปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสร้างความแตกต่างทางความคิดระหว่างกลุ่มคนในแต่ละช่วงวัยอย่างชัดเจน การระบุช่วงวัยต้องมีรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสังคมเพื่อแบ่งปันเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ทางสังคมร่วมกัน (Parry & Urwin, 2011) ซึ่งแบ่งได้ 5 เจเนอเรชั่น ผู้เขียนพอสรุปได้ดังนี้ 1) Gen B เจนบี (Baby Boom Generation หรือ Generation B) คือ กลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2489-2507 เป็นกลุ่มที่เกิดภายหลังสงครามโลกครั้งที่สองสงบลง 2) เจนเอ็กซ์ (Generation X) คือ กลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2508-2522 เป็นกลุ่มที่มีลักษณะพฤติกรรมชอบอะไรอย่างๆ ไม่ต้องเป็นทางการ ให้ความสำคัญกับเรื่องความสมดุลระหว่างงานกับครอบครัว 3) Gen Y เจนวาย (Generation Y) คือ กลุ่มคนที่

เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2523-2543 เป็นกลุ่มคนที่โตมาพร้อมกับคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยี มีลักษณะนิสัยชอบแสดงออก มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ไม่ชอบอยู่ในกรอบและไม่ชอบเงื่อนไข คนกลุ่มนี้ต้องการความชัดเจนในการทำงานว่าสิ่งที่ทำมีผลต่อตนเองและต่อหน่วยงานอย่างไร อีกทั้งยังมีความสามารถในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารและยังสามารถทำงานหลายๆ อย่างได้ในเวลาเดียวกัน 4) Gen Z เจนซี (Generation Z) คือ คนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2543-2553 เป็นกลุ่มที่เติบโตมาพร้อมกับสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายที่อยู่แวดล้อม มีความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีต่างๆ และเรียนรู้ได้เร็ว เพราะครอบครัวยุคนี้เทคโนโลยีอยู่แล้วในชีวิตประจำวัน ส่วนใหญ่พ่อแม่และแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้านทั้งคู่อายุนี้จึงได้รับการเลี้ยงดูจากคนอื่นมากกว่า 5) Gen Alpha เจนอัลฟา (Generation Alpha) คือ กลุ่มคนที่เกิดในช่วงปี 2553 เป็นต้นไป หรือกลุ่มที่เกิดในช่วงศตวรรษที่ 21 เรียกว่าเป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ เกิดในสภาพแวดล้อมใหม่ที่มีการติดต่อสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดด (Natchaphon, 2563) เด็กกลุ่มนี้เติบโตมาพร้อมเทคโนโลยีโดยสมบูรณ์แบบคือ มีเทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตและมองเห็นว่าเทคโนโลยีเป็นเรื่องปกติในชีวิตประจำวัน สามารถค้นหาหรือเข้าถึงข้อมูลใหม่ๆ ได้ตลอดเวลาโดยไม่ต้องพึ่งพาพ่อแม่ มีมุมมองในมิติโลก การเรียนรู้และอาชีพการงานเปลี่ยนไป

เยาวชนคนรุ่นใหม่จะเติบโตมาท่ามกลางข้อมูลข่าวสารเป็นจำนวนมาก เมื่อมีข้อมูลจะตั้งคำถามและค้นหาคำตอบ รู้จักคิดทบทวนด้วยเหตุผล ชอบความชัดเจน ชอบตั้งคำถามและต้องการคำตอบที่กระชับเข้าใจง่าย ชอบสิ่งที่เป็นรูปธรรม มีความคิดสร้างสรรค์ ต้องการเป็นส่วนหนึ่งและอยากทำให้สังคมดีขึ้น ทั้งนี้เพราะเยาวชนได้เห็นโลกที่กว้างขึ้นจากเทคโนโลยี ได้เห็นปัญหาที่คนในสังคมและโลกกำลังเผชิญและยังเห็นความแตกต่างหลากหลายของความคิด มุมมอง รูปแบบการใช้ชีวิตที่มีความแตกต่าง ดังนั้นเยาวชนจึงมีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคตได้ ในประเด็นระดับชาติเยาวชนรุ่นใหม่เริ่มมองเห็นถึงเรื่องการศึกษา สังคม เศรษฐกิจ การเมือง รายได้ สิ่งแวดล้อม จากที่ผ่านมาเยาวชนไม่เคยได้เข้ามาจับบทบาทในสังคม ไม่มีพื้นที่หรือส่วนใดที่เปิดให้เยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมและเสนอความคิดเห็น ในระยะหลังมานี้จึงเริ่มเห็นเยาวชนบางส่วนออกมาเคลื่อนไหวเรียกร้องและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์ซึ่งบางเรื่องผู้ใหญ่ไม่เคยนึกถึงมาก่อนเลย

สรุปได้ว่า ช่วงอายุของเยาวชนได้ถูกนิยามไว้หลายแบบตามบริบทของแต่ละองค์กร และยังแบ่งตามเจเนอเรชันได้อีกด้วยลักษณะและพฤติกรรมของแต่ละช่วงวัยจะมีความแตกต่างกัน โดยเยาวชนรุ่นใหม่จะมีลักษณะที่พิเศษไปจากรุ่นก่อนอย่างชัดเจน เพราะการพัฒนาของเทคโนโลยีที่ทันสมัยคนรุ่นใหม่จะสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็วเห็นความหลากหลายและความแตกต่างจากทั่วทุกมุมโลก ทำให้คนรุ่นใหม่รู้จักคิด รู้จักตั้งคำถาม และสามารถค้นหาคำตอบด้วยตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์และต้องการให้สังคมก้าวหน้าพัฒนาเท่าเทียมกับนานาประเทศ

การแสดงออกของเยาวชน

เยาวชนคืออนาคตของชาติแต่ถ้าความเป็นอยู่ของสังคมไม่เอื้อต่อสิ่งที่อนาคตของชาติต้องการ เยาวชนเหล่านั้นจึงเลือกที่จะออกมาเรียกร้องเพื่อให้สังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นกว่าที่เป็น เพราะในอีกไม่นานเยาวชนจะต้องเติบโตไปเป็นกำลังของชาติ ซึ่งถ้าหากสังคมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไม่ดีแล้วในอนาคตก็คงจะไม่ดีด้วยเช่นกัน ในช่วงเวลาการเติบโต เยาวชนรุ่นใหม่ได้มีบทบาทในการแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ของสังคม เช่น เรื่องครอบครัว การศึกษา ชีวิตความเป็นอยู่ เศรษฐกิจ การเมือง คุณภาพชีวิต การบริหารงานของรัฐบาล เรื่องดังกล่าวนี้คือเรื่องที่ใกล้ตัวบางเรื่องยังส่งผลผูกพันถึงอนาคตอีกด้วย ปัจจุบันเยาวชนจำนวนมากลุกขึ้นวิจารณ์การบริหารงานที่ไม่มีประสิทธิภาพของรัฐบาลเพื่อต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาให้ก้าวหน้าทันสมัย หลายครั้งที่เยาวชนมักจะถูกจำกัดสิทธิและเสรีภาพไม่ให้เห็นแสดงออกทางการเมือง เพราะบางคนยังคงมีความเชื่อว่าเป็นเรื่องของผู้ใหญ่ ซึ่งความเป็นจริงตามหลักของสังคมประชาธิปไตยแล้วทุกคนล้วนมีสิทธิและเสียงในการแสดงออกทางการเมืองในฐานะประชาชนคนหนึ่ง การออกมาชุมนุมเรียกร้องจึงถือเป็นสิ่งที่พึงกระทำได้ และเมื่อเยาวชนมองเห็นปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นของประเทศไทยในปัจจุบัน ทั้งปัญหาด้านระบบ/โครงสร้าง ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม คอรัปชันทางนโยบาย อำนาจนิยมในระบบราชการและระบบการศึกษา กลุ่มเยาวชนได้ส่งเสียงเพื่อแสดงความคิดเห็นเรียกร้องให้รัฐบาลทบทวนหาทางออกร่วมกันและให้รับฟังความเห็นต่างของประชาชน ประกอบกับกลุ่มเยาวชนเห็นถึงความไม่เป็นธรรมในการยุบพรรคการเมืองพรรคหนึ่ง จึงเกิดเหตุการณ์กลุ่มนักเรียน นิสิต นักศึกษาหลายแห่งทั่วประเทศ ออกมาทำ “แฟลชม็อบ” เพื่อประท้วงรัฐบาลโดยเสนอให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญแต่การชุมนุมก็ต้องหยุดลงเพราะสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19

เมื่อสถานการณ์โควิดดีขึ้นช่วงเดือนกรกฎาคม 2563 กลุ่มเพจ “เยาวชนปลดแอก” หรือ Free Youth ประกาศจัดชุมนุม เนื่องจากประชาชนมีความไม่พอใจในความบกพร่องของรัฐบาลเกี่ยวกับการจัดการโควิด ทั้งการเยียวยาที่ไม่ทั่วถึง ทั้งการกีดกันที่รัฐบาลเป็นต้นเหตุของการระบาด และมีการคุกคามประชาชนที่ออกมาวิพากษ์วิจารณ์ โดยข้อเรียกร้องของการชุมนุมดังกล่าว คือ ยุบสภา ร่างรัฐธรรมนูญใหม่ และหยุดการคุกคามประชาชน (iLaw, 2564) มีผู้เข้าร่วมการชุมนุมอย่างหลากหลายและกว้างขวางตั้งแต่เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ เป็นการชุมนุมปราศจากอาวุธใดๆ แต่รัฐบาลกลับไม่เปิดใจรับฟังเสียงของกลุ่มเยาวชน มองว่าการชุมนุมครั้งนี้มีเบื้องหน้าเบื้องหลังเป็นทฤษฎีการสมคบคิด และมุ่งความสนใจหาว่าใครคือท่อน้ำเลี้ยง โดยไม่สนใจข้อคิดเห็นของเยาวชน จากนั้นเหตุการณ์เริ่มรุนแรงขึ้นรัฐบาลทำการสลายการชุมนุมด้วยความรุนแรงโดยใช้แก๊สน้ำตาและสารเคมี ทำให้องค์กรเครือข่ายเด็กและเยาวชน ได้แก่ บุคคล กลุ่มบุคคล และองค์กร ได้ออกแถลงการณ์เรียกร้องหยุดความรุนแรงต่อเด็ก เยาวชน และประชาชน (TCIJ, 2563) โดยข้อเรียกร้องสรุปได้ว่า 1) หยุดใช้อำนาจสั่งการเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ทหาร ตำรวจทุกกรม กอง หน่วย) ให้ใช้กำลังและอาวุธกับประชาชน และหยุดใช้ พ.ร.ก. ฉุกเฉิน

เป็นเครื่องมือในการละเมิด คุณค่าสิทธิและเสรีภาพของประชาชน 2) คืบความเป็นธรรมและเสรีภาพให้แก่ผู้ชุมนุม หักกระทำการโดยมิชอบ เช่น การจับกุม คุมขัง หน่วงเหนี่ยว อัมพาตผู้คนที่คิดต่าง บุกคุกเคสสถานโดยอ้างชอบความธรรม 3) หักคุกคามสิทธิเสรีภาพ และหยุดใช้ความรุนแรงต่อเยาวชน ให้เด็กและเยาวชนมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น มีสิทธิและมีเสียงในการพัฒนาประเทศนี้ในฐานะประชาชนคนหนึ่งอย่างเท่าเทียม 4) หยุดใช้อำนาจแทรกแซงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน รวมทั้งหยุดใช้อำนาจแทรกแซงการทำหน้าที่ของสื่อมวลชนทุกแขนง ทั้งสื่อออนไลน์และสื่อกระแสหลัก

ภายหลังภาคประชาชนได้ยื่นร่างรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนผ่านโครงการ “ร่วมรื้อ ร่วมสร้าง ร่วมร่างรัฐธรรมนูญใหม่” เพื่อเสนอร่างรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนให้มีการรื้อบรรดากลไกการสืบทอดอำนาจของ คสช. พร้อมเปิดหนทางสู่การสร้างประชาธิปไตยผ่านการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่โดยประชาชน การเปลี่ยนที่มาของ ส.ว. การยกเลิกอำนาจของ ส.ว. ในการเลือกนายกฯ แต่ในท้ายที่สุดมีร่างรัฐธรรมนูญเพียง 1 ฉบับ ที่เกี่ยวกับการเสนอแก้ไขระบบเลือกตั้งที่ผ่านมาความเห็นชอบของรัฐสภา ส่วนร่างอื่นถูกปิดตกเนื่องจากได้รับเสียงเห็นชอบจาก ส.ว. ไม่ถึงหนึ่งในสาม

สรุปได้ว่า การแสดงออกของเยาวชนเกิดจากการมองเห็นปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นของประเทศไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านระบบโครงสร้างของรัฐบาล ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ปัญหาคอร์รัปชันทางนโยบาย ปัญหาอำนาจนิยมในระบบราชการและปัญหาระบบการศึกษา เยาวชนเห็นว่าเหล่านี้สิ่งผลกระทบต่ออนาคตของตนและต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาให้ก้าวหน้าทันสมัย แต่รัฐบาลกลับไม่ยอมรับฟังมีการคุกคาม ช่มชู้ ใช้อำนาจกักขัง ผู้ที่ออกมาวิจารณ์และเห็นต่าง

ทางออกของเยาวชนกับรัฐบาลไทยยุค New Normal

ปัจจุบันหน่วยงานองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนมีการปรับตัวใช้เทคโนโลยีดิจิทัล รูปแบบและกระบวนการทำงานเปลี่ยนจากเดิมเป็นแบบใหม่โดยนำแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชันต่างๆ มาใช้งาน มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้าง ลดขั้นตอนการทำงานให้เกิดความยืดหยุ่นและรวดเร็วในการให้บริการเพื่อให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตใหม่ (New Normal) ของผู้ใช้บริการ ในหน่วยงานของรัฐบาลได้เตรียมความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงโดยจัดกิจกรรมที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในภาครัฐและเกิดประโยชน์ต่อประชาชน เช่น การบริหารงานเป็นระบบดิจิทัล การจัดโครงสร้างระบบงานภาครัฐให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัว เกิดความรวดเร็ว คุ่มค่า โปร่งใสปราศจากการทุจริต การบริหารราชการโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นต้น ส่วนประชาชนก็ปรับเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิตใหม่และพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของตนเองเช่นกัน ซึ่งทักษะนี้เป็นเรื่องปกติของคนรุ่นใหม่ที่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ไม่ว่าจะเป็นการสั่งซื้ออาหารสินค้า การเรียกรถแท็กซี่ การซื้อขายทางออนไลน์ การหาข้อมูลข่าวสารบนโลกออนไลน์ มีการแสดงออกทางสังคม

ผ่านโซเชียลมีเดีย เฟสบุ๊ก ไลน์ ทวิตเตอร์ ทั้งเรื่องส่วนตัว การศึกษา เศรษฐกิจ สังคม รวมถึงการบริหารงานของรัฐบาล จึงเป็นเรื่องง่ายที่เมื่อกลุ่มเยาวชนได้รับข้อมูลและเห็นว่าการบริหารงานของรัฐบาลมีความผิดปกติไม่เป็นธรรม ไม่เป็นประชาธิปไตยจะเกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์ในสื่อโซเชียลมีเดียและกระจายไปอย่างรวดเร็ว

ในยุค New Normal เยาวชนต้องปรับเปลี่ยนวิถีการใช้ชีวิตใหม่ทั้งเรื่องการศึกษาและการดำเนินชีวิตประจำวัน แต่จะมีเยาวชนส่วนหนึ่งที่ต้องมีวิถีชีวิตใหม่จากผลกระทบของโรคโควิด-19 เช่น ความไม่พร้อมด้านการเรียนการสอน จากเรียนที่โรงเรียนต้องเปลี่ยนเป็นเรียนผ่านออนไลน์บางคนไม่สามารถจัดหาอุปกรณ์และสัญญาณอินเทอร์เน็ต เรียนไม่เข้าใจ มีเด็กจำนวนมากหลุดจากระบบการศึกษา ด้านเศรษฐกิจของครอบครัวจากการสูญเสียหัวหน้าครอบครัวจากโรคโควิด-19 เป็นผลจากการไม่ได้รับการรักษาพยาบาลที่เหมาะสม หรือตกงานขาดรายได้จากการปิดกิจการของสถานประกอบการ เยาวชนเพียงต้องการให้ผู้ใหญ่รับฟังช่วยแก้ไขปัญหาหาทางออกร่วมกัน ผู้เขียนเห็นว่ารัฐบาลและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรเปิดใจรับฟังความคิดเห็นของเยาวชนปฏิบัติต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมพร้อมทั้งร่วมหาแนวทางการแก้ไขปัญหาเพื่อให้บ้านเมืองเกิดการพัฒนา โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมอีกทั้งเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นทัศนคติในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ของรัฐบาลที่จะมีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ทำให้รัฐมีความระมัดระวังรอบคอบในการกำหนดนโยบายบริหารงานพร้อมทั้งยังสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างเหมาะสม (วิสุทธิ โพธิ์แท่น, 2550) ได้แก่ การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเมืองและการบริหาร มีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจและการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ในระหว่างประชาชนให้เท่าเทียมกัน อำนาจในการตัดสินใจและการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ นั้น จะส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน มีการเพิ่มการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนมีความยืดหยุ่นได้ กล่าวคือมีโครงสร้างการทำงานที่สามารถตรวจสอบได้ มีความโปร่งใสและคำนึงถึงความต้องการทรัพยากรของผู้มีส่วนร่วม และการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ (วรศักดิ์ อุวรรณโณ และถวิลวดี บุรีกุล, 2549) ผู้เขียนขอเสนอแนวทางดังนี้

1. รัฐบาลต้องบริหารราชการโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน เน้นบริหารแบบกระจายอำนาจ ไม่รวมอำนาจไว้ที่บุคคลคนเดียว มีพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเยาวชนในการมีส่วนร่วมทางการเมืองและผลักดันวาระทางสังคม จัดหาที่ซึ่งเยาวชนสามารถเข้าไปทำกิจกรรมเพื่อแสดงความคิดเห็นของตนเองได้ ส่งเสริมและให้เคารพสิทธิเสรีภาพ สนับสนุนให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างเยาวชนกับเครือข่ายต่างๆ เพื่อร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนาสังคมและประเทศ

2. จัดการโครงสร้างระบบงานภาครัฐให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัวเกิดความรวดเร็วคุ้มค่า โปร่งใสปราศจากการทุจริต เปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและตรวจสอบกระบวนการ วิธีการ

ดำเนินงาน รวมถึงเอกสารและข้อมูลต่างๆ ของภาครัฐ สร้างความโปร่งใสและเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับประชาชน

3. รัฐบาลควรพัฒนาการบริหารงานเป็นระบบดิจิทัล นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการอย่างมีแบบแผนและเป็นระบบ ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงบริการได้โดยไม่มีข้อจำกัด มีการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐที่ไม่กระทบต่อสิทธิส่วนบุคคล การจัดเก็บรวบรวม แลกเปลี่ยนข้อมูลปลอดภัยและมีมาตรฐาน

4. รัฐบาลควรมีนโยบายเร่งฟื้นฟู กระตุ้นเศรษฐกิจไทยหลังโควิด-19 คลี่คลาย ส่งเสริมภาคธุรกิจให้ฟื้นตัวทำให้เกิดการจ้างงานลดปัญหาเด็กจบใหม่ไม่มีงานทำ สนับสนุนธุรกิจให้ทำงานผ่านระบบดิจิทัลและพัฒนาทักษะแรงงานให้มีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การปรับปรุงการบริหารงานและปรับเปลี่ยนท่าทีของรัฐบาลจะช่วยให้บรรยากาศทางการเมืองภายในประเทศดีขึ้น เยาวชนจะคลายกังวลกับอนาคตของตนและไว้วางใจการบริหารงานของรัฐบาล ทั้งนี้รัฐบาลต้องเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน เปิดใจรับฟังปัญหาและเสนอแนวทางแก้ร่วมกัน ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่เยาวชนและประเทศชาติต่อไป

บทสรุป

จากการบริหารงานของรัฐบาลภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้ประชาชนบางส่วนเกิดความไม่พอใจ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารจัดการวัคซีน การบริหารจัดการผู้ป่วยโควิด-19 การสั่งปิดสถานประกอบการ การออกคำสั่งที่สร้างความสับสนให้กับประชาชน และระบบการทำงานของรัฐบาลที่ล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์ทำให้เกิดการสูญเสียมากมาย ทำให้เยาวชนรุ่นใหม่เกิดความกังวลใจต่อการฝากอนาคตไว้ภายใต้การบริหารประเทศของรัฐบาลและต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีในสังคม เนื่องจากการดำเนินชีวิตภายหลังจากโควิด-19 จะเป็นการใช้ชีวิตรูปแบบใหม่ที่เรียกว่า “ชีวิตวิถีใหม่” หรือ “New Normal” ที่เหล่าเยาวชนจะต้องเผชิญจนกระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่มีหน้าที่การงานเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ

เยาวชนรุ่นใหม่ได้เริ่มแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ของสังคม เช่น เรื่องครอบครัว การศึกษา ความเป็นอยู่ เศรษฐกิจ การเมือง คุณภาพชีวิต การบริหารงานของรัฐบาล รวมถึงการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เปิดกว้าง ทำให้เกิดการวิจารณ์การทำงานของรัฐบาลเพื่อต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และอยากให้รัฐบาลรับฟังเสียงประชาชนทบทวนการทำงานและหาทางออกร่วมกันเพราะนี่คือสังคมที่คนรุ่นใหม่ต้องใช้ชีวิตต่อไป แต่รัฐบาลกลับไม่รับฟังการชุมนุมประท้วงจึงเกิดขึ้น การชุมนุมครั้งนี้ผู้ชุมนุมส่วนใหญ่เป็นเยาวชนที่กำลังศึกษามีทั้งนักเรียน นิสิต นักศึกษา โดยข้อเรียกร้องคือให้รัฐบาลยุบสภา ร่างรัฐธรรมนูญใหม่ และหยุดการคุกคามประชาชน และจบลงที่การสลายการชุมนุมด้วยความรุนแรง แท้จริงแล้วกลุ่มเยาวชนเพียงแค่ต้องการแสดงออกทาง

การเมืองในฐานะประชาชนคนหนึ่งที่ต้องการให้ประเทศเกิดการพัฒนา อยากให้รัฐบาลทบทวนปัญหาและหาทางออกร่วมกัน

ดังนั้นรัฐบาลควรเปิดใจรับฟังและปรับเปลี่ยนการทำงานให้เหมาะสมกับวิถีชีวิตใหม่ (New Normal) ของเยาวชน จัดโครงสร้างองค์กรให้มีความยืดหยุ่นใช้เทคโนโลยีช่วยทำงาน บริหารราชการโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนให้ตรวจสอบกระบวนการ วิธีการดำเนินงาน รวมถึงเอกสารและข้อมูลต่างๆ ของภาครัฐ สร้างความโปร่งใสและเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับประชาชน มีพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเยาวชนเพื่อแสดงความคิดเห็นและผลักดันวาระทางสังคม เคารพสิทธิเสรีภาพ สนับสนุนให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างเยาวชนกับเครือข่ายต่างๆ เพื่อร่วมกำหนดทิศทางอนาคตในการพัฒนาสังคมและประเทศ อีกทั้งรัฐบาลควรมีนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจเพิ่มการจ้างงาน ซึ่งเป็นแนวทางที่จะทำให้ประเทศสามารถเดินหน้าต่อไปได้

เอกสารอ้างอิง

- กรุงเทพธุรกิจ. (2563). 20 ก.ย. วันเยาวชนแห่งชาติ สรุปลสถานการณ์ ‘เด็กและเยาวชน’ ไทย กำลังเจอกับอะไร. สืบค้น 22 พฤษภาคม 2562, จาก <https://shorturl.asia/jKTEc>
- ทองคำดี แสงสว่างวัฒนะ และคณะ. (2563). “New Normal” วิถีชีวิตใหม่และการปรับตัวของคนไทยหลังโควิด-19: การงาน การเรียน และธุรกิจ. *วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 4(3), 371-386.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ และถวิลวดี บุรีกุล. (2549). *ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Democracy)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสภา. (2563). เบื้องหลังการบัญญัติศัพท์คำว่า New normal. สืบค้น 23 พฤษภาคม 2565, จาก <https://royalsociety.go.th>
- วิสุทธิ โพธิ์แท่น. (2550). *แนวคิดพื้นฐานของประชาธิปไตย*. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า.
- สรายุทธ แก้วกุลปรีชา. (2564). *การบริหารราชการแผ่นดินในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019: กลไกของฝ่ายปกครองในการแก้ไขปัญหาด้วยการบูรณาการและนวัตกรรม*. สืบค้น 10 พฤษภาคม 2565, จาก <http://www.personnel.moi.go.th/recruitment/2564>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2564). *สถิติประชากรศาสตร์ ประชากรและเคหะ*. สืบค้น 22 พฤษภาคม 2565, จาก <https://shorturl.asia/rNbi5>
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). *สรุปสาระสำคัญของแผนการปฏิรูปประเทศ*. สืบค้น 22 พฤษภาคม 2565, จาก <http://nscr.nesdb.go.th/wp-content/uploads/2020/01/เล่มสรุปสาระสำคัญของปฏิรูปประเทศ.pdf>

- สุชาติ เรืองแสงทองกุล. (2560). *การกระทำทางรัฐบาลและปัญหาการตรวจสอบการกระทำทางรัฐบาล*. (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขานิติศาสตร์). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- iLaw. (2564). 1 ปี มีอัยการพลดเอก: ข้อเรียกร้อง “ร่างรัฐธรรมนูญใหม่” ยังไม่คืบหน้า. สืบค้น 23 พฤษภาคม 2565, จาก <https://ilaw.or.th/node/5920>
- Natchaphon B. (2563). *คุณเกิดในเจนอเรชั่นไหน มาดูความแตกต่างของคนแต่ละเจนกัน*. สืบค้น 22 พฤษภาคม 2565, จาก <https://www.sanook.com/campus/1401267/>
- Parry & Urwin. (2011). Generational Differences in Work Values: A Review of Theory and Evidence. *International Journal of Management Reviews*, 13(1), 79-96.
- TCIJ. (2563). *เครือข่ายเด็กและเยาวชน เรียกร้องหยุดความรุนแรงต่อเด็ก เยาวชน และประชาชน*. สืบค้น 23 พฤษภาคม 2565, จาก <https://shorturl.asia/W9jfa>
- Thomas R, D. (2011). *Understanding Public Policy*. (13th ed). New Jersey: Pearson Education.